

6. Lemmy se uči plavati

Preden bodo otroci iz doma prišli na obisk h Kanu, je še celo dolgo in vroče poletje! Takrat ni šole, otroci in mladostniki, ki med šolskim letom bivajo v domu, imajo počitnice, tudi pasje šole ni, v katero bo moral jeseni tudi Lemmy. Maja pa ima seveda poleti kot vsi drugi tudi proste dneve. Odkar ima tri pse in Nik več ne hodi z njo na dopust, ampak počitniške dni raje preživlja s prijatelji, se Maja ne odpravi več na morje. Lori se ni izkazala kot plavalka, čeprav rada brodi po plitvi vodi, zaplavati pa noče in seveda ne pogreša dopusta na morju. Maja in Kan pa obožujeta plavanje v morski vodi in oba pogrešata dopust na morju, vendar bi bilo bivanje v kampu s tremi psi zanjo prenaporno.

Kako pa plava Lemmy? Pravijo, da vsak kuža zna plavati, če ga vržeš v vodo oziroma če pade vanjo. A to je pač teorija. Hm, treba bo poskusiti!

In tako so se nekega toplega sončnega poletnega dopoldneva odpravili k bližnjemu jezeru. Ljudi tam vsaj dopoldan skoraj ni, saj ni urejenega kopališča. So pa lepi prodnati zalivčki in naši pasji prijatelji nikogar ne motijo, tudi če lajajo, tekajo po obali, se kopajo in se potem, ko pridejo iz vode, stresejo na produ.

Kan je bil že nekajkrat tam in ko je s poti zagledal vodo, je pospešil

svojo počasno hojo in takoj, ko ga je Maja spustila s povodca, je že zaplaval! Zdaj, ko je starejši in ga včasih bolijo kolki, plava počasneje in ne upa več zaplavati daleč od obale, vendar mu je kopanje še vedno v veliko veselje. Pravi užitek ga je gledati, kako mirno, brez naprezanja, škropljenja in hlastanja reže vodno gladino kot tiha okretna ladjica. Vidi se le glava, ki se enakomerno premika, vse drugo je pod vodo, tudi rep.

Lori je zabredla v vodo, vendar se ona raje namaka v plitvini, tam, kjer še lahko stoji.

Ko je Lemmy vse to videl, je seveda hotel za njima. Hrabro je stopil na kamenčke, nič ga ni motilo, ko je v plitvi vodi pod tačkami začutil blato, še vedno hrabro je zakorakal proti Kanu, na koncu je že stekel proti njemu, potem pa ... V trenutku mu je zmanjkalo tal pod tačkami! Še nekajkrat je refleksno zamahnil z njimi – le toliko, da je Maja vide-la, da kužki res znajo plavati, ne da

bi se kdaj učili, potem se je hipoma obrnil in že je bil na kopnem. Ne v plitvini, ampak na suhem! Očitno se je grozno prestrašil!

Nič več ni pomagalo: ne metanje palic v vodo, ne Kan, ki ga je prepričeval s svojim hripavim bevskanjem, kako je plavanje prijetno, ne Maja, ki je tudi zabredla v vodo in ga vabila k sebi s priboljški in igračo – Lemmy ni več pomočil v vodo niti krempljca! Zanj je bilo učenje plavanja končano!

Še nekaj časa so bili tam, saj Kan kar ni hotel domov. Potem so se na bregu še obrisali in posušili ... Lemmy pa je še vedno nezaupljivo hodil daleč od vode.

Tudi kasneje, kjerkoli je prišel blizu kakšnemu jezeru, tolmunčku, celo večji luži, se ji je izognil. Če je na polet-

nih sprehodih po gozdu žejen in bi se rad napil iz potočka, obstoji nekaj centimetrov stran od vode in stegne vrat kot žirafa, da se odžeja.

Pač niso vsi za vse. Lemmy prav gotovo ni rojen plavalec. Mogoče bodo naslednje leto spet poskušali z novo učno uro plavanja – ko bo že malo pozabil na neprijetno izkušnjo.

KAKO PSA VIDIJO RIBE ☺

